

KAUSIKONSERTTI

Ensimmäinen ja viimeinen

OULU
SINFONIA

Käsiohjelma 3 €

Torstai 3.11.2022 klo 19.00
Madetojan sali

Osmo Vänskä kapellimestari
Paavali Jumppanen piano

Ohjelma

Osmo Vänskä kapellimestari
Paavali Jumppanen piano

Ludwig van Beethoven (1770–1827):
Pianokonsertto nro 4 G-duuri op. 58 (1808)

Allegro moderato
Andante con moto
Rondo (Vivace)

Jaakko Kuusisto (1974–2022):
Sinfonia op. 39 (ekS.) (2022)

Jean Sibelius (1865–1957):
Sinfonia nro 4 a-molli op. 63 (1911)

Tempo molto moderato quasi adagio
Allegro molto vivace
Il tempo largo
Allegro

Kesto noin 2 h 10 min (sis. väliajan)

Varaslähtö klo 18.30 Ravintola Preludissa.
Haastattelija Kimmo Pihlajamaa.

Luonnoksia ja luopumista

Ludwig van Beethoven oli loistava pianisti, mistä kertovat hänen itselleen säveltämät konsertot ja sonaatit. Viidestä joulukonsertosta ja sonaateista on viimeinen, jonka säveltäjä kirjoitti. Se kuultiin kuuluisassa konsertissa joulukuussa 1808, samassa tilaisuudessa kuin Beethovenin sinfoniat numero 5 ja 6 sekä otteita oratorioista, jotta saatiin kassamagneeteiksi laulusolisteja. Beethoven johti konsertin, maksoi muusikoiden palkat ja talon lämmityksen ja valaistuksen sekä luonnollisesti vastasi markkinoinnista ja kaikesta muusta, mitä konsertin järjestämiseen sisältyi aikana, jolloin julkinen konsertti oli omituinen tapaus ja nimeltään akatemia.

Jostain syystä Beethoven oli palkannut konserttiin myös nuotinkääntäjän, mutta tämä ajautui jonkinasteeseen paniikkihäiriöön tajuttuaan, että säveltäjällä ei oikeastaan ollut konsertossa edessään lainkaan nuotteja. Oli vain tyhjiä partituurinsivuja, joissa oli siellä täällä epämääräisiä merkintöjä ja sävelmän katkelmia. Beethoven ei ollut ehtinyt kirjoittaa omaa osuuttaan paperille muutamia haparoivia muisti-iskuja lukuun

ottamatta. Tuon konsertin jälkeen Beethoven ei enää esiintynyt pianistina, sillä kuulo-ongelma eteni siihen pisteeseen, että konsertoivan pianistin tehtävistä oli luovuttava.

Pianistina Beethoven oli huikea virtuoosi ja tulieluinen heittäytyjä. Hänen uskomatonta muistiaan ja improvisointitaitoaan keuhuttiin aina erikseen, ja hän tosiaan soitti useimmiten ilman nuotteja, mikä ei vielä ollut tapana. Hän sai huolella säveltänytynkin teoksen kuulostamaan improvisaation tapaiselta spontaanilta tapahtumalta. Taituruus ei hänelle ollut vain nopeata teknistä sähköä, se oli yhtä hyvin outoja aksentteja, oikullisia kuvioita, äkillisiä purskahduksia, hyvin hiljaisia ja hyvin herkkiä kohtia ja pyrkimystä luoda pianolla illuusio laulavasta melodiasta.

Beethoven rakasti ääripäitä ja kontrasteja. Kerrotaan esityksistä, joissa kielet katkeilivat voimakkaissa kohdissa ja hiljaisimmassa kuului vain vaimeata kolinaa koskettimista. Hän siis mieluummin liioitteli kuin soitti laimeasti. Hän oli nopeasti tunnelmaa vaihtava, herkästi reagoiva ja ärhäkkä soittaja, jolle soitin asetti kiusallisia

Orkesteri käyttäytyy tässä kuin solisti, jokainen puheenvuoro on hyvin solistinen.

Paavali Jumppanen

mutta ei mahdollittomia rajoituksia ja jolle tekniikka ei koskaan ollut rajoite.

Kaikissa Beethovenin pianokonsertoissa kannattaa kiinnittää huomiota tiettyihin erityisominaisuuksiin, kuten hitaisiin osiin, jotka ovat huomattavan vivahteikkaita, patarumpujen runsaaseen käyttöön ja konserttojen aluissa pianon sisääntuloihin, jotka kertovat jotain oleellista konserton luonteesta.

Paavali Jumppasen mukaan neljännen konserton aloittava G-duuri on armon sävellaji, ei vain Beethovenilla vaan myös **Bachilla**. Jumppanen kuvaa konserttoa lyyriseksi ja sen erikoista alkua koraaliksi, melkein rukoukseksi. Alku poikkeaa kaikista hyvistä tavoista, sillä sen aloittaa piano yksin ikään kuin kysymyksellä, johon orkesteri vastaa yllättävässä sävellajissa. ”Siinä pelataan rooli-leikkiä, kuin solistin ja orkesterin tehtävät olisivat vaihtuneet”, sanoo Jumppanen. Sama jatkuu myöhemminkin. Kun konserton viimeisen osan käynnistää yleensä solisti, tässä konsertossa orkesteri aloittaa finaalin ja

piano ikään kuin vastaa sen ajatuksen.

Konserton hidas osa on Beethovenin konserttojen hitaista erikoisin ja tunnetuin. Orkesterissa pelkät jouset soittavat yksiaanisesti jankkaavan sitkeätä teemaa, jonka lempeä piano yrittää kesyttää. ”Hidas osa on läpikäsitelty vuoropuhelu orkesterin josten ja pianistin välillä”, sanoo Jumppanen. Siinä ei ole suurta orkesterijaksoa ja orkesterilla on eri teema kuin solistilla, lisäksi aivan eri sävyinen kuin pianon teema. ”Se soitetaan alussa hyvin uhmakkaasti, mutta vähitellen se heikentyy niin, että lopussa teema on suorastaan lempeä ja hauras – piano on kesyttänyt vastustajansa. Orkesteri käyttäytyy tässä kuin solisti, jokainen puheenvuoro on hyvin solistinen.”

Finaali palaa räväkästi G-duuriin ja tuo toisen puolen G-duurin luonteesta esiin – tosin se alkaa neljän tahdin C-duuri-soinnulla, jonka perään kuulaaan rondoteema oikeassa sävellajissa eli G-duurissa. ”Beethovenia sanotaan

provokatoriseksi säveltäjäksi, kun hän niin usein tekee toisin kuin on totuttu ja yllättää oudoilla pienillä tempuilla, mutta kyllä hänkin mietti tarkkaan, mikä miellyttää maksavaa yleisöä”, muistuttaa Jumppanen. Niinpä konserttojen finaalit ovat aina iloisia ja duurissa. ”Tämä on suorastaan kipakka, sillä ihan kokonaista konserttoa ei voi lyyrisesti nypläillä. Erikoisen lämmin on muunnelma, jossa alttoviulut ja soolosoitto soittavat B-duurissa”, sanoo Jumppanen, jolle Beethovenin konsertot ja sonaattit ovat läpikotaisin tutkittuja ja tulkituttuja teoksia.

Jaakko Kuusisto menehtyi vaikeaan sairauteen viime helmikuussa. Hänen viimeiseksi teoksekseen jäi sinfonia, jonka säveltäminen oli hänen pitkäaikainen unelmansa. Kesken jääneen teoksen on viimeistellyt hänen veljensä, **Pekka Kuusisto**.

Minnesotan orkesteri ja **Osmo Vänskä** olivat tilanneet Kuusistolta sinfonian. Se oli hänen tärkein tehtävänsä, sillä vaikka hän oli säveltänyt useita konserttoja ja oopperoita, orkesterilla oli aivan erityinen asema hänen elämässään. ”Oikeastaan orkesteri on soitin”, Jaakko sanoi, ja olihan hän toiminut pitkään Sinfonia Lahden konserttimestarina Osmo Vänskän ylikapellimestarikaudella ja johtanut lähes kaikkia maamme orkestereita. Sinfonian säveltäminen oli jotain, mikä oli kytynyt pitkään Jaakon toivelistalla.

Aikaa oli neljä vuotta, mutta se loppui kesken. Aluksi ei ollut mitään hätää, vaikka Jaakolla oli työn alla yksi ooppera (Kansallisoopperan tilaama **Jää Ulla-Lena Lundbergin** romaanin pohjalta) ja kaikenlaista muutakin. Hän oli aina tehnyt useita asioita päällekkäin ja limittäin, panikoimatta ja aikatauluista lipeämättä. Mikään musiikissa ei ollut Jaakolle vaikeata, ei edes säveltäminen. Yleensä hän sävelsi pianon ääressä ja merkitsi parhaat ideansa käsin nuottipaperille, josta sitten siirsi tietokoneelle. Yli kymmentä minuuttia hänellä ei ollut tapana odottaa hyvien ideoiden ilmestymistä – silloin oli parasta tehdä jotain muuta.

Sinfonian kimppuun Jaakko ryhtyi toden teolla vasta kesällä 2021, vain vähän ennen pysäyttävää diagnoosia. Onnistuneen leikkauksen jälkeen hän sävelsi muiden töiden ohessa koko syksyn, mutta toisin kuin aiemmin. Enää hän ei soittanut pianoa eikä merkinnyt käsin muistiin ajatuksiaan, vaan pyrki työstämään musiikin päässään ja vasta sitten tallentamaan tietokoneelle.

Sinfoniasta oli tarkoitus tulla kaksiosainen. Jaakon kuoltua hänen vaimonsa, Oulu Sinfonian intendentti **Maija Kuusisto** antoi kaiken löytyvän materiaalin Jaakon veljelle Pekka Kuusistolle sekä nuottigraafikko **Jari Eskolalle**, joka on kirjoittanut kaikki Jaakon teokset puhtaaksi ja tehnyt orkesteristemmat ainakin kymmenen

vuoden ajalta. Yllätys oli suuri, kun valkeni, että valmista musiikkia oli vain puolet aiotusta: sinfonian ensimmäisestä osasta kuusi minuuttia ja toisesta neljä. Se, mikä oli valmista, oli huolellisesti viimeisteltyä ja sellaisenaan painokelpoista. Mutta luonnoksia oli vähän eikä niistä ollut apua Pekalle.

Tutkiessaan veljensä sinfoniaa Pekka huomasi, että se sisälsi yllättävän paljon vihjeitä ulkomusiikillisista inspiraation lähteistä ja joitain tuttuja melodioita – mikä ei ollut Jaakon tapaista. Sinfoniassa oli muistumia Jaakon elämästä ja heijastumia sen päättymisestä. Joulukuussa 2021 Jaakko olikin todennut: ”Tietenkin tämä kaikki vaikuttaa siihen, mitä kirjoitan.” Sinfonian musiikki ei siis ole sitä, mihin olimme aiemmin totuneet, sillä siinä on tummia sävyjä, epätoivoa ja vihjeitä elämän odottamattomuudesta.

Pekan oli ratkaistava, mistä Jaakon teemat tulivat. Osa materiaalista on peräisin niistä laitteista, joihin syöpä vei Jaakon, kuten magneettikuvauksiin putkesta, joka piti sietämätöntä ääntä. Jaakon keino selviytyä lukuisista kuvauksista oli analysoida koneen nakuttavaa rytmää. Koneen rytmit ovat siirtyneet sinfoniaan. Ja toisen osan alussa Pekka tunnisti sädehoidon mekanismin, josta veljekset olivat keskustelleet. Hoidossa laitteen on paikannettava syöpäkasvain

mahdollisimman tarkasti, ja se lähes tyy kohdettaan, kunnes tarkennus on riittävä. Jaakon musiikissa jouset tarkentuvat vähitellen d-sävellelle.

Yksi teema toistui muita useammin sinfonian valmiissa musiikissa. Se kuulosti tutulta, mutta Pekka ei tunnistanut sitä ilman Maijan apua: tuo melodia oli Jaakon laulusta *Haave* oululaisen **Katja Sutelan** tekstiin. Jaakko sävelsi laulun Maijalle, ja se kuultiin pariskunnan häissä kesällä 2019.

Pekan tehtäväksi jäi täydentää sinfonia, kirjoittaa siihen saman verran musiikkia lisää mutta niin, että se kuulostaisi Jaakolta. Hän hyödynsi Jaakon omaa musiikkia ja pyrki käyttämään orkesteria niin kuin Jaakko oli viimeisissä konsertoissaan ja oopperassaan käyttänyt. Loppuun Pekka ei malttanut olla lisäämättä koodaa, jossa hän sovelsi Jaakon tapaa hyödyntää teknisiä ääniä ja ilmiöitä sinfonian musiikissa. Koodassa on aineksia Jaakon pianokappaleesta *Jurmo*, ja osan musiikista Pekka rakensi tuon ulkosaariston seudun loistojen ja majakoiden valoista, niiden rytmeistä. Oli hyvä päättää sinfonia mereen, jonka Jaakko tunsu hyvin, ja *Jurmoon*, saareen, jolla ooppera *Jää* tapahtuu. Minnesotan orkesteri soitti Osmo Vänskän johdolla sinfonian kantaesityksen kesäkuussa 2022.

Konsertin toinen sinfonia on itsestään selvästi **Jean Sibeliuksen** neljäs sin-

fonia. Se alkaa neljän sävelen ylöspäin kulkevalla aiheella, jota Jaakko Kuusisto käyttää omassa sinfoniasaansaan toistuvasti. Linkki Sibeliukseen on varmasti tietoinen ja tarkoituksellinen, sävelsihän Sibelius sinfoniaansa toipuessaan kurkusta löytyneen kasvaimen leikkauksesta. Sibeliuksella toki oli parempi tuuri, sillä kasvain oli hyvänlaatuinen ja säveltäjä sai elää 91-vuotiaaksi.

Mikään muu Sibeliuksen sinfonioista ei olekaan niin raskautettu säveltäjän yksityiselämän vaiheilla ja aikalaisten tulkinnoilla kuin neljäs sinfonia. On toki totta, että vuosina 1908–1916 Sibelius ei lääkärin määräyksestä ja kurkkukasvaimen pelästyttymänä lainkaan juonut alkoholia eikä polttanut sikareita. Mutta kuinka paljon voimme väittää tämän vaikuttaneen hänen musiikkiinsa? Olisiko todella elämä niin yksinkertaista, että ilman alkoholia Sibelius sävelsi synkempää, sisäänpäin kääntyneempää tai pohdiskelevampaa musiikkia kuin muuten? Aikalaiskriitikoiden puheet pettävistä ja Kolin maisemista neljännen sinfonian yhteydessä olisi nekin syytä unohtaa, jotta voisimme suhtautua teokseen niin kuin Sibelius toivoi, puhtaana musiikkina.

Tämä sinfonia on säveltäjänsä omaperäisin ja riitasointisin, mutta liian synkäksi sitä ei sovi leimata, ei edes sen hidasta osaa, ei edes siksi, että se soitettiin säveltäjän toiveesta tämän

hautajaisissa. Todennäköisesti Sibelius ei ajatellut, että hautajaisissa olisi oltava mahdollisimman synkkä tunnelma, eiköhän hän halunnut tuohon tilaisuuteen parasta musiikkia, mitä oli säveltänyt. Sinfonian hidas kolmas osa on harvinaisen intensiivinen, sitkas yhtämittainen nousu.

Niin sanottu riitasointisuus heitetään korville heti sinfonian alussa, kun orkesterin matalat jouset ja fagotit soittavat pelottomasti neljän sävelen aiheen, jonka ulottuvuus on tritonus eli ylinouseva kvartti. Paholaisen intervalliksi leimattu tritonus ei ollut yhtä kirkkuva provokaatio 1910-luvulla kuin barokin aikana, jolloin se leimattiin helvetin hajuiseksi. Mutta siitä lähtien ja yhä tänä päivänä tritonuksessa on ollut tärkeämpää sen symboli kuin sointi. Epätasapainoa, jotain pahaa tai ratkaisemattomia ongelmia kuvaava aihe siis aloittaa sinfonian tavalla, joka tekee kuulijan epätietoisiksi siitä, missä maisemassa liikutaan. Vasta soolosoitellistin yksin soittaman osuuden jälkeen ymmärrämme, että sinfonia on sentään tutun tonaalisessa maailmassa a-mollissa.

Scherzossa tempu tehdään toisin päin: iloinen oboe aloittaa osan selkeästi F-duurissa, minkä jälkeen ympäristö muuttuu riitasointiseksi ja ristiriitaiseksi, toisin sanoen harmonialtaan epäselväksi. Myös neljäs osa purskauttelee scherzon tapaan

ilmoille leikkiä ja iloa, yllättäen myös kellot, mutta tuon tunnelman vähitellen nujertaa eri sävellajien sotkeutuminen, kunnes sinfonia päättyy toivottuun ja odotettuun ratkaisuun, a-mollin sointuihin.

Orkesteri ei ole neljännessä sinfoniassa raskas, vaan poikkeuksellisen ilmava. Vain hyvin harvoin Sibelius päästää koko orkesterin yhtä aikaa soimaan. Sinfoniassa on paljon yksittäisten soittimien soolo-osuuksia ja usein muutama soitin soittaa muun orkesterin odottaessa vuoroaan. Melodiat ovat lyhyitä, toisinaan vain vihjaisuja, ja sinfonia itse asiassa kasvaa alun neljästä sävelestä, jotka kan-

tavat läpi koko teoksen. Sirpaleisuus ei merkitse hajanaisuutta, niin kuin ei harmoninen hämäryys epämääräisyyttä, vaan ne herättävät salaperäisyydessään odottavaa uteliaisuutta. Harhaileva ajelehtiminen nimittäin tuottaa lopulta ratkaisun, vaikka ei suurten, koko orkesterin huipennusten avulla.

Kuudes on tavallaan saman teemaattisen ajattelun laajennettu versio – ja sellaisena jälleen hyvin moderni ratkaisu Sibeliukselta. ♡

Osmo Vänskä © Joel Larson

Osmo Vänskä kapellimestari

Minnesotan orkesterissa Yhdysvalloissa mittavan ja arvostetun 19 vuoden mittaisen ylikapellimestariuran tehnyt **Osmo Vänskä** on nykyisin orkesterin kunniakapellimestari. Sama asema hänellä on myös Sinfonia Lahdessa ja Islannin sinfoniaorkesterissa. Hän on Soulin filharmonisen orkesterin ylikapellimestari. Osmo Vänskän kaikki huomioon ottava ja tasapuolinen työskentelytapa on ollut avain useisiin pitkiin yhteistyösuhteisiin orkestereissa ympäri maailman.

Minnesotan orkesterin kanssa Vänskä on tehnyt useiden Euroopan kiertueiden lisäksi historiallisen vierailun Kuubaan vuonna 2015. Vänskän johtama Minnesota oli ensimmäinen amerikkalainen Kuubassa vieraillut orkesteri sitten maiden välisten diplomaattisuhteiden palauttamisen. Toinen tärkeä vierailu suuntautui Etelä-Afrikkaan vuonna 2018. Vierailu oli osa ympäri maailmaa vietettyä Nelson Mandelan satavuotisjuhlaa ja tässäkin tapauksessa Minnesota ja Vänskä tekivät historiaa ensimmäisenä amerikkalaisena orkesterina Etelä-Afrikassa. Vierailu toi yhteen eteläafrikkalaisia ja amerikkalaisia muusikoita rauhan, vapauden ja sovinnon teemojen äärelle. Samana vuonna Vänskä orkestereineen vieraili myös Lontoon Proms-festivaaleilla.

Osmo Vänskä aloitti muusikonuransa klarinetistina ja toimi Helsingin kaupungin-orkesterissa klarinetin varaäänentohtajana. Kapellimestariopinnot hän suoritti Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa. Klarinetistina Vänskä on aktiivinen kamari-muusikko. Hän on levyttänyt **Crusellin** kolme klarinettikvartettoa ja **Kalevi Ahon** klarinettikvinteton BIS-levymerkille ja tekee parhaillaan duo-äänitettä puolisonsa viulutaiteilija **Erin Keefen** kanssa heille kirjoitetuista teoksista. ♡

Paavali Jumppanen © Maarit Kyttöharju

Paavali Jumppanen piano

Paavali Jumppanen on yksi ikäpolvensa aktiivisimmista ja kansainvälisesti menestyneimmistä suomalaispianisteista. Hän sujuuttaa vaivatta **Bachin** *Die Kunst der Fugesta* **Schönbergin** pianokonserttoon ja **Brahmsin** konsertoista **Beethovenin** sonaatteihin. Jumppanen on tehnyt yhteistyötä monien aikamme säveltäjien kanssa. Työskentely **Pierre Boulezin**, **William Duckworthin**, **Henri Dutilleuxin**, **Perttu Haapasen** ja **Lauri Kilpiön** kanssa on avannut hänelle monipuolisen näkökulman musiikin alati ajassa muuttuvaan luonteeseen.

Opinnot veivät Jumppasen Taideyliopiston Sibelius-Akatemian kautta Sveitsiin, jossa hän työskenteli **Krystian Zimermanin** johdolla kolmen vuoden ajan. Baselin Musiikkiakatemiassa hän opiskeli pianon lisäksi fortepianon, klavikordin ja urkujen soittoa. Jumppanen esiintyy nykyisin myös urkurina.

Paavali Jumppanen vietti 2011–12 lukuvuoden vierailijana Harvardin yliopiston musiikkitieteen laitoksella Yhdysvalloissa, jossa hän syventyi wieniläis-klassismin moniin ulottuvuuksiin. Kansainvälisen solistiuransa lisäksi Jumppanen on suosittu opettaja, ja on toiminut mm. Taideyliopiston Sibelius-Akatemian vierailevana professorina. Jumppanen toimi kansainvälisen PianoEspoo-festivaalin taiteellisena johtajana 2015–21. Vuonna 2021 hän aloitti kolmivuotiskauden Australian National Academyn taiteellisena johtajana Melbournessa. Jumppanen on myös pohjoiskalottialueella järjestettävän monitaiteisen Väyläfestivaalin taiteellisen toimikunnan puheenjohtaja. ♡

OULU SINFONIAN MUUSIKOT

I VIULU

Lasse Joamets,
I konserttimestari
Klaus Peter Haav,
I konserttimestari *
Heidi Ilmolahti, äj *
Ida Zelenski, väj *
Romuald Gwardak /
Mia Ohenoja
Johanna Korhonen
Tiina Kortelainen
Oksana Kumpulainen
Virva Pietilä
Nadya Pugacheva
Ismo Sirén

II VIULU

Maija Wesslund, äj
Dhyani Gylling, väj
Laura Kangas
Sari Karppinen
Marjukka Lahes
Aino Liikanen *
Sari Suihkonen
Toni Tuovinen
Anita Virkkala

ALTOVIULU

Johanna Tuikka, äj
Susanna Nietula, väj
Ella Männikkö *
Helinä Nissi
Anna-Maija Rousselle
Anfisa Troitskaia

SELLO

Arto Alikoski, soolosellisti
Greta Ernesaks, äj
Juhana Ritakorpi, väj
Sofie Spanget Takkula *
Janne Varis
Harri Österman

KONTRABASSO

Antoine Greuzard, äj
Anne Seppänen, väj
Fanni Hoppari
Juha Nääppä

HUILU

Albert Stupak, äj
Emma Tessier, väj
Carlotta Petri

OBOE

Matti Kettunen, äj
Paula Nurila, väj
Antti Turtiainen

KLARINETTI

Markku Korhonen, äj
Michał Konopiński, väj
Kenneth Sjöwall

FAGOTTI

Eri Ikeda, äj
Ann-Louise Wägar, väj
Lorenzo Leone

KÄYRÄTORVI

Lauri Vasala, äj
Ida Ranta-Nilkku, väj *
Pasi Salminen
Jukka Yletyinen

TRUMPETTI

Jukka-Pekka Peltoniemi, äj *
Inka Pärssinen, väj *
Helena Vieira

PASUUNA

Erkki Hirsimäki, äj
Jukka Myllys, väj
Wen Hong Low

TUUBA

Ilkka Marttila, äj *

PATARUMMUT

Alejandro Martín Agustín, äj *

LYÖMÄSOITTIMET

Petri Hänninen, äj *

HARPPU

Liisa Viitanen *

PIANO/CELESTA

Outi Nissi

äj = äänenjohtaja väj = varaäänienjohtaja * = tilapäinen kiinnitys

OULU SINFONIA

Oulu Sinfonia on maamme pohjoisin sinfoniaorkesteri. Konsertoimme viikoittain Oulun musiikkikeskuksen Madetojan salissa. Orkesteri aloitti toimintansa vuonna 1937, sai oikeuden käyttää kaupunginorkesterin nimeä vuonna 1954 ja kunnallistettiin vuonna 1961. Nykyinen nimi otettiin käyttöön vuonna 2005.

Kausikonsertit ovat orkesterin vahva perusta. Ohjelmiston täydentävät erilaiset konserttisisällöt kuten oopperat ja näyttämöproduktiot, elokuva-konsertit, etno- ja jazzmusiikki ja muut rytmimusiikin konsertit. Lapsille ja nuorille on säännöllistä tarjontaa. Viime vuosina syyskausi on alkanut jalkautumiskonserteilla palvelutaloihin ja kouluihin koko Oulun alueella.

Orkesterin levytyksiin lukeutuvat mm. Leevi Madetojan koko orkesterituotanto ja Okon Fuoko -balettipantomiihin levytys Arvo Volmerin johtamana. Nimikkosäveltäjänä vuosina 1997–2009 olleen Olli Kortekankaan ooppera Messenius ja Lucia sain ensi-iltansa syksyllä 2005, ja samalla ooppera levytettiin Volmerin johdolla. Vuonna 2009 ilmestyi Mozartin aarioita ja alkusoittoja sisältävä levy, jonka kapellimestarina on Dmitri Slobodenioukin ja solistina Helena

Juntunen. Keväällä 2013 ilmestyi Kimmo Hakolan ja Toshio Hosokawan kitarakonsertot sisältävä levy, solistina Timo Korhonen ja kapellimestarina Santtu-Matias Rouvali. Lokakuussa 2016 Ondine julkaisi Klamin ja Englundin viulukonserttojen levytyksen, jonka Oulu Sinfonia teki viulutaiteilija Benjamin Schmidin kanssa Johannes Gustavssonin johdolla. Syyskuussa 2021 ilmestyi Kaiken maailman kehtolauluja -levy, joka sisältää Ismo Alangon tuotantoa, levytyksen johti Jaakko Kuusisto. Marraskuussa 2021 ilmestyi Sininen Pallo -lastenlevy, jossa mukana ovat Tuomo Rannankari sekä Teuvo Pakkalan musiikki- luokat ja kapellimestarina Jaakko Jauhiainen.

Orkesterin kapellimestareita ja kehittäjiä ovat viime vuosikymmeninä olleet Urpo Pesonen, Paaavo Rautio, Onni Kelo, Rauno Rännäli, Ari Angervo, Peeter Lilje, Arvo Volmer, Dmitri Slobodeniouk ja Anna-Maria Helsing. Päävierailijoina ovat toimineet John Storgårds, Susanna Mälkki ja Jaakko Kuusisto. Syksyllä 2013 ylikapellimestarikautensa aloittaneen Johannes Gustavssonin kausi päättyi kevääseen 2021. Tammikuussa 2022 orkesterin ylikapellimestarina aloitti Rumon Gamba. ♡

ORKESTERIN KANNATUSYHDISTYS PULSSI RY

Orkesterin Pulssi ry (perustettu vuonna 1994) tukee Oulu Sinfonian muusikoita vapaa-ajan toiminnassa ja monissa orkesterin työhön liittyvissä asioissa, järjestää jäsenille musiikki- ja kulttuuri-matkoja sekä tukee kamarikonsertteja. Yhdistyksen varat kertyvät jäsenmaksuista ja tuotemyynnistä.

Liity Pulssin jäseneksi! Lisätietoja ja liittymislinkki www.orkesterinpulssi.fi. Pulssin löydät myös Facebookista, facebook.com/orkesterinpulssi.

ERIKOISKONSERTTI

Theo Bleckmann feat. Oulu Sinfonia & UMO

Keskiviikko 9.11. klo 19.00
Kulttuuritalo (Helsinki)

Torstai 10.11. klo 19.00
Madetojan sali

Ed Partyka kapellimestari
Theo Bleckmann
UMO Helsinki Jazz Orchestra
Oulu Sinfonia

Liput 35/29/19 €
ticketmaster

KAUSIKONSERTTI

Unohtumaton Gershwin

George Gershwin:
An American in Paris
Rhapsody in Blue
Variations on "I Got Rhythm"
Sinfonien kuva oopperasta Porgy ja Bess

Torstai 17.11. klo 19.00
Madetojan sali

Rumon Gamba kapellimestari
Joseph Moog piano
Oulu Sinfonia

Liput 29/24/14 €
ticketmaster

KAMARIKONSERTTI | CHAMBER CONCERT

A Chamber Dream

Paavali Jumppanen © Nina Sivén

OULU SINFONIAN
Kamarimuusikot

Perjantai 4.11. klo 18.00
Oulun yliopisto, Saalastinsali
Lauantai 5.11. klo 15.00
Tulindbergin sali

Vapaa pääsy

Ohjelma

**Johannes Brahms:
Pianokvartetto
nro 1 g-molli op. 25**

Paavali Jumppanen piano
Maija Wesslund viulu
Anfisa Troitskaia alttoviulu
Greta Ernesaks sello

**Antonín Dvořák:
Pianokvintetto
nro 2 A-duuri op. 81**

Paavali Jumppanen piano
Dhyani Gylling viulu
Maija Wesslund viulu
Anfisa Troitskaia alttoviulu
Greta Ernesaks sello

Kesto noin 1 h 40 min
(sis. väliajan)

Program

**Johannes Brahms:
Piano Quartet
No. 1 in G minor, Op. 25**

Paavali Jumppanen piano
Maija Wesslund violin
Anfisa Troitskaia viola
Greta Ernesaks cello

**Antonín Dvořák:
Piano Quintet
No. 2 in A Major, Op. 81**

Paavali Jumppanen piano
Dhyani Gylling violin
Maija Wesslund violin
Anfisa Troitskaia viola
Greta Ernesaks cello

Duration about 1 h 40 min
(incl. intermission)

Yhteistyössä:

**OULU
SINFONIA**

**ORKESTERIN
PULSSI RY**

OuluSinfonianKamarimuusikot

#oulusinfoniamusikot

OULU SINFONIA

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 1–3,
PL 4, 90015 OULUN KAUPUNKI

oulusinfonia.fi

Lippujen myynti:

MADETOJAN SALIN LIPPUKAUPPA

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 1–3, Oulu
Puh. 050 594 9704
Avoinna Oulu Sinfonian konserttipäivisin
klo 11–19.30.

TICKETMASTER

Puhelinpalvelu: 0600 10 800
(1,98 €/min. + pvm).
Avoinna arkisin klo 8–17.

Verkkokauppa: www.ticketmaster.fi
(ei kausikortit eikä minisarjat):
*Ticketmasterilla on ympäri Suomen
yli 80 lippukauppaa, joista voit ostaa
lippuja sekä noutaa varauksesi.*